

Sygn. akt I C 223/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Andrzej Kirsch

Protokolant st. sekr. sąd. Joanna Makać

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2015 r. w Siedlcach

na rozprawie

sprawy z powództwa A. W. i M. W. (1)

przeciwko R. W., K. W. (1), S. M., E. P. i E. W. (1)

o ustalenie i wydanie nieruchomości

I. powództwo A. W. oddała,

II. powództwo M. W. (1) oddała,

III. odstępuje od obciążania powódek A. W. i M. W. (1) kosztami procesu.

Sygn. akt I C 223/11

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 stycznia 2011r Sąd Rejonowy w Siedlcach uznał się niewłaściwym i przekazał do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Siedlcach sprawę z powództwa A. W. i M. W. (1) przeciwko K. W. (1), R. W., S. M., E. P. i E. W. (1) – o wydanie nieruchomości (k. 86).

W pozwie, który wpłynął do Sądu Rejonowego w Siedlcach w dniu 19 stycznia 2011r powódki domagały się nakazania pozwanym zwrotu „bezprawnie i bezpodstawnie zawłaszczonej własności – domu (pierwsze piętro) wraz z garażem (1/2 podpiwniczenia) w posiadanie wraz z zagrabionym mieniem – w C. ul. (...) gm. S.”. Wniosły również o zasądzenie od pozwanych na rzecz powódek zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódki wniosły o przywrócenie własności domu, tj. piętra i garażu (1/2 podpiwniczenia). Stwierdziły, że przedmiotowy dom został wybudowany w latach 1974-76 na działce gruntu oznaczonej numerem ewidencyjnym (...). Ponadto, powódki opisały historię finansowania budowy domu oraz zarzuciły pozwanym rzekome bezprawne działania zmierzające do pozbawienia powódek własności nieruchomości. Stwierdziły, że działka (...) została „fikcyjnie” podzielona na działki (...), a nadto, że w czasie trwania przed Sądem Rejonowym w Siedlcach sprawy I Ns 200/96 – K. W. (2) (brat męża powódki A. W.) założył księgi wieczyste na przedmiotowe nieruchomości z pominięciem wówczas małoletniej M. W. (1).

Zarządzeniem z dnia 24 maja 2011r pozew z dnia 19 stycznia 2011r w części dotyczącej powódki M. W. (1) został zwrócony (k. 223).

Zarządzeniem z dnia 26 października 2011r (wydanym w sprawie I C 1210/11) połączona została sprawa z powództwa M. W. (1) przeciwko pozwanym K. W. (1), R. W., S. M., E. P. i E. W. (1) – o wydanie nieruchomości, z niniejszą sprawą oznaczoną sygnaturą I C 223/11 (k. 24 – zarządzenie w sprawie I C 1210/11).

W dniu 10 stycznia 2012r wpłynęła do akt sprawy odpowiedź na pozew pełnomocnika pozwanej E. P., w której pozwana nie uznała powództwa, wniosła o jego oddalenie w całości i zasądzenie na jej rzecz od powódek zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew podniesiono, że żądania powódek są nieuzasadnione, ponieważ prawo własności przysługujące pozwanym do przedmiotowej nieruchomości – wynika z prawomocnie zakończonych postępowań. Pełnomocnik pozwanej podniósł, że pierwotnie stan prawny działek gruntu, położonych w miejscowości C. i oznaczonych numerami ewidencyjnymi (...) – uregulowany został w trybie przepisów ustawy z dnia 26 października 1971r – o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych. I tak, w jednym z nich stwierdzono, że m.in. własność działki (...) z mocy samego prawa nabyli E. i M. małż. W. (...).on. (...), zaś własność działki (...) nabył z mocy samego prawa K. W. (2) (...).on. (...). Obie decyzji stały się ostateczne. Pełnomocnik pozwanej wywiódł, że mąż powódki A. W. i ojciec powódki M. W. (2) S. W. nigdy nie nabył prawa do przedmiotowych nieruchomości.

Postanowieniem wydanym w sprawie I Ns 908/89 Sąd Rejonowy w Siedlcach stwierdził prawa do spadku po spadkodawcy E. W. (2) m.in. na rzecz jego wnuczki M. W. (1) (powódki w niniejszej sprawie) w części 1/4. Ponieważ powódka M. W. (1) była spadkobierczynią jedynie udziału w przedmiotowej nieruchomości, ostatecznie stała się jej współwłaścicielką w 1/8 części. Następnie, postanowieniem wydanym w sprawie I Ns 200/96 Sąd Rejonowy w Siedlcach dokonał działu spadku i zniesienia współwłasności (m.in. działki oznaczonej numerem ewidencyjnym (...)), wszystkie składniki objęte tym postępowaniem przyznał na własność żonie E. M. W., zaś tytułem spłaty zasądził na rzecz małoletniej wnioskodawczyni M. W. (1) kwotę 15.664,34 zł.

W dalszej kolejności doszło do zawarcia pomiędzy M. W. (3) i K. W. (2) umowy o zniesienie współwłasności (19 listopada 2002r), w wyniku której właścicielem całej nieruchomości stał się K. W. (2). Stan prawny wynikający z przedmiotowej umowy o zniesienie współwłasności został uwzględniony przez Sąd Rejonowy w Siedlcach, poprzez wpisanie w księdze wieczystej K. W. (2) jako właściciela przedmiotowej nieruchomości (działka (...)).

Pełnomocnik pozwanej stwierdził, że z niezrozumiałych względów, postanowieniem z dnia 24 sierpnia 2010r Sąd Rejonowy w Siedlcach dokonał sprostowania usterki wpisu z dnia 25 listopada 2002r i w dziale II księgi wieczystej numer (...) wpisał m.in. M. W. (1) jako współwłaściciela przedmiotowej nieruchomości w udziale 1/8. Postanowienie to zostało jednak wyeliminowane z obrotu, ponieważ postanowieniem z dnia 28 grudnia 2011r (V Cz 588/11) Sąd Okręgowy w Siedlcach uwzględnił zażalenie pozwanej E. P., uchylił zaskarżone postanowienie i nakazał przywrócenie wpisu sprzed daty sprostowania usterki.

Pełnomocnik pozwanej przyznał, że istotnie w sprawie I C 585/93 Sąd Rejonowy w Siedlcach oddalił powództwo eksmisyjne K. W. (2) w stosunku do A. W. i M. W. (1). Stało się tak jednak dlatego, że małoletnia wówczas M. W. (1) posiadała udział wynoszący 1/8 we współwłasności działki gruntu oznaczonej numerem ewidencyjnym (...), który wynikał ze spadkobrania po jej dziadku E. W. (2). Z kolei oddalenie powództwa w stosunku do A. W. było wynikiem tego, że była ona wówczas przedstawicielem ustawowym małoletniej córki M. W. (1), która posiadała udział we współwłasności nieruchomości (k. 283-287).

Na rozprawie w dniu 27 czerwca 2013r powódka A. W. sprecyzowała powództwo i wniosła o wydanie przedmiotowej nieruchomości na rzecz obu powódek i ustalenie, że A. W. i M. W. (1) przysługuje udział wynoszący 1/4 części każdej z nich we współwłasności zabudowanej działki gruntu, położonej w miejscowości C.. Z kolei na rozprawie w dniu 28 kwietnia 2015r doprecyzowała, że domaga się ustalenia na swoją rzecz oraz córki M. W. (1) udziału wynoszącego 1/4 części (dla każdej z nich) we współwłasności zabudowanych działek gruntu, położonych w miejscowości C. i oznaczonych numerami ewidencyjnymi (...), a nadto o wydanie części tych nieruchomości „w części do domu i wokół domu”. Tak samo jak powódka A. W. – swoje stanowisko w sprawie sprecyzowała powódka M. W. (1) (stanowisko powódek zarejestrowane na rozprawie w dniu 28 kwietnia 2015r – 00:03:10-00:09:10).

Pełnomocnik pozwanej E. P. nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie, powołał się na stanowisko i argumentację przedstawioną w odpowiedzi na pozew (stanowisko pełnomocnika pozwanej E. P. zarejestrowane na rozprawie w dniu 28 kwietnia 2015r – 00:09:15-00:14).

Pozwani K. W. (1), R. W., S. M. i E. W. (1) nie uznali powództwa i wnieśli o jego oddalenie. Przyłączyli się do argumentacji pełnomocnika pozwanej E. P. (stanowisko pozwanych zarejestrowane na rozprawie w dniu 28 kwietnia 2015r – 00:14:05-00:15:00 i 00:47:01).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Aktem Własności Ziemi ((...).on. (...)) wydanym w dniu 15 listopada 1977r, Naczelnik Gminy S. stwierdził, że z mocy samego prawa E. i M. małż. W. nabyli własność gospodarstwa rolnego położonego w miejscowości C., w skład którego wchodziła m.in. działka gruntu oznaczona numerem ewidencyjnym (...).

Aktem Własności Ziemi ((...).on. (...).(...)) Naczelnik Gminy S. stwierdził, że z mocy samego prawa K. W. (2) nabył własność gospodarstwa rolnego składającego się z działki gruntu położonej w miejscowości C. i oznaczonej numerem ewidencyjnym (...).

Postanowieniem z dnia 15 września 2008r wydanym w sprawie I Ns 989/08, Sąd Rejonowy w Siedlcach stwierdził, że spadek po K. W. (2) zmarłym w dniu 1 stycznia 2007r w S. – na podstawie ustawy nabyli: żona K. W. (1) w 1/4 części oraz dzieci R. W., S. M., E. P. i E. W. (1) w części po 3/16 każde z nich.

Postanowieniem z dnia 16 listopada 1989r wydanym w sprawie Ns 908/89, Sąd Rejonowy w Siedlcach stwierdził prawa do spadku po spadkodawcy E. W. (2) zmarłym w dniu 5 marca 1989r w S., w tym, że wchodzące w skład spadku po spadkodawcy gospodarstwo rolne nabyli: żona M. W. (3), dzieci M. W. (4) i K. W. (2) oraz wnuczka M. W. (1) (powódka w niniejszej sprawie) w części po 1/4 każde z nich.

W skład spadku po spadkodawcy E. W. (2) wchodził m.in. udział wynoszący 1/2 części we współwłasności działki położonej w miejscowości C. i oznaczonej numerem ewidencyjnym (...). Działka ta była objęta opisanym powyżej aktem własności ziemi.

Dla nieruchomości położonej w miejscowości C., składającej się z działki gruntu oznaczonej numerem ewidencyjnym (...), Sąd Rejonowy w Siedlcach prowadzi księgę wieczystą o numerze (...).

Postanowieniem wydanym w dniu 27 marca 2001r wydanym w sprawie Ns 200/96, Sąd Rejonowy w Siedlcach dokonał działu spadku po spadkodawcy E. W. (2) i zniesienia współwłasności. Całe gospodarstwo rolne, w skład którego wchodziła m.in. działka gruntu położona w C. i oznaczona numerem ewidencyjnym (...) oraz nakłady poczynione przez E. W. (2) na budowę domu znajdującego się na działkach gruntu (...) przyznane zostały na własność żonie spadkodawcy – M. W. (3). W punkcie IV postanowienia zasądzona została od M. W. (3) na rzecz małoletniej M. W. (1) spłata pieniężna w kwocie 15.664,34 zł. Apelacja małoletniej wówczas wnioskodawczyni M. W. (1) od powyższego postanowienia została oddalona postanowieniem Sądu Okręgowego w Siedlcach, wydanym w dniu 4 września 2001r w sprawie I Ca 389/01.

Postanowieniem z dnia 24 sierpnia 2010r wydanym w sprawie Dz. Kw 8338/10, Sąd Rejonowy w Siedlcach dokonał sprostowania usterki wpisu z dnia 25 listopada 2002r i w księdze wieczystej numer (...) (prowadzonej dla działki numer (...) położonej w C.) wpisał jako współwłaścicielkę tej nieruchomości m.in. M. W. (1) w 1/8 części.

Postanowieniem z dnia 28 grudnia 2011r wydanym w sprawie V Cz 588/11, Sąd Okręgowy w Siedlcach uchylił powyższe postanowienie Sądu Rejonowego w Siedlcach i nakazał wykreślenie z działu II księgi wieczystej numer (...) wpisu dokonanego na podstawie tego postanowienia i przywrócenie poprzedniego wpisu w tej księdze przez ujawnienie K. W. (2) jako właściciela nieruchomości.

Obecnie w księdze wieczystej, jako współwłaściciele nieruchomości położonej w miejscowości C. i składającej się z działki gruntu oznaczonej numerem ewidencyjnym (...), ujawnieni są: **K. W. (1) w 1/4 części oraz R. W., E. P., S. M. i E. W. (1) w części po 3/16 każde z nich.**

Przed Sądem Rejonowym w Siedlcach toczyło się postępowanie z powództwa K. W. (1), R. W., E. P., S. M. i E. W. (1) przeciwko A. W. i M. W. (1) o eksmisję. Sprawa oznaczona była sygnaturą I C 550/10. Wyrokiem z dnia 24 stycznia 2012r Sąd Rejonowy w Siedlcach nakazał A. W. i M. W. (1) opuszczenie i opróżnienie lokalu mieszkalnego, znajdującego się na piętrze budynku dwukondygnacyjnego położonego w C. na nieruchomościach składających się z działek gruntu oznaczonych numerami ewidencyjnymi (...). Na potrzeby tego rozstrzygnięcia Sąd I instancji zbadał podniesiony przez pozwane zarzut nabycia przez zasiedzenie udziału we współwłasności nieruchomości, ale nie uwzględnił go.

Wyrokiem z dnia 29 listopada 2012r wydanym w sprawie V Ca 237/12, Sąd Okręgowy w Siedlcach zmienił powyższy wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach, ale jedynie w tej części, że obowiązek opuszczenia i opróżnienia lokalu odroczył do dnia 30 czerwca 2014r. W pozostałej części apelację A. W. i M. W. (1) oddalił.

A. W. i M. W. (1) zainicjowały przed Sądem Rejonowym w Siedlcach postępowanie w przedmiocie zmiany postanowienia z dnia 16 listopada 1989r wydanego w sprawie Ns 908/89 – o stwierdzenie praw do spadku po E. W. (2). A. W. starała się wykazać w nim, że również jest spadkobiercą po swoim teściu – E. W. (2). Postanowieniem z dnia 9 kwietnia 2013r wydanym w sprawie I Ns 25/13 – Sąd Rejonowy w Siedlcach oddalił wniosek M. W. (1) o zmianę postanowienia spadkowego z dnia 16 listopada 1989r, zaś tożsamy wniosek A. W. odrzucił. Postanowieniem Sądu Okręgowego w Siedlcach wydanym w dniu 11 lutego 2014r w sprawie V Ca 533/13, apelacje i zażalenia A. W. i M. W. (1) zostały oddalone.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów: Aktów Własności Ziemi numer (...)on. (...) z dnia 15 listopada 1977r i (...)on. (...) (k. 263 i 264 w aktach sprawy I C 550/10 SR w Siedlcach), wyroku SR w Siedlcach z dnia 31 marca 1995r w sprawie C 585/93, postanowienia SR w Siedlcach wydanego w dniu 19 czerwca 1987r w sprawie I Ns 411/87, postanowienia SR w Siedlcach wydanego w dniu 16 listopada 1989r w sprawie Ns 908/89, postanowienia SR w Siedlcach wydanego w dniu 15 września 2008r w sprawie I Ns 989/08, postanowienia wstępnego SR w Siedlcach wydanego w dniu 10 października 1997r w sprawie Ns 200/96, postanowienia SR w Siedlcach wydanego w dniu 27 marca 2001r w sprawie Ns 200/96, umowy darowizny z dnia 9 marca 1998r zawartej w Kancelarii Notarialnej w S. – Rep. A (...), umowy zniesienia współwłasności z dnia 19 listopada 2002r – Rep. A nr (...), postanowienia SO w Siedlcach wydanego w dniu 28 grudnia 2011r w sprawie V Cz 588/11 (k. 329), postanowienia SR w Siedlcach wydanego w dniu 24 sierpnia 2010r w sprawie Dz. Kw 8338/10 (k. 357), wyroku SR w Siedlcach wydanego w dniu 24 stycznia 2012r w sprawie I C 550/10, wyroku SO w Siedlcach wydanego w dniu 29 listopada 2012r w sprawie V Ca 237/12, postanowienia SR w Siedlcach wydanego w dniu 9 kwietnia 2013r w sprawie I Ns 25/13, postanowienia SO w Siedlcach wydanego w dniu 11 lutego 2014r w sprawie V Ca 533/13, treści księgi wieczystej prowadzonej przez SR w Siedlcach nr (...).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Artykuł 189 kpc stanowi, że „powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny”. Zatem w sprawach o ustalenie wnoszonych na podstawie art. 189 kpc, Sąd ma obowiązek badania z urzędu, czy istnieje interes prawny powoda uzasadniający oparcie powództwa na wskazanym przepisie, gdyż interes prawny jest materialnoprawną przesłanką takiego powództwa. Interes prawny dotyczy szeroko rozumianych praw oraz stosunków prawnych i występuje on z reguły wówczas, gdy istnieje niepewność tego prawa lub stosunku prawnego zarówno z przyczyn faktycznych, jak i prawnych. Pojęcie interesu prawnego powinno być również interpretowane z uwzględnieniem szeroko pojmowanego dostępu do sądów w celu zapewnienia należytej ochrony prawnej. Zatem brak będzie interesu prawnego w sytuacjach, kiedy równocześnie występuje inna forma ochrony praw powoda.

W doktrynie i orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, że interes prawny zachodzi, **jeżeli sam skutek, jaki wywoła uprawomocnienie się wyroku ustalającego, zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów, czyli definitywnie zakończy spór istniejący lub prewencyjnie zapobiegnie powstaniu takiego sporu w przyszłości**. Zatem nie ma interesu prawnego ten, kto może poszukiwać ochrony prawnej w drodze powództwa o zasądzenie świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych. Pogląd ten opiera się na założeniu, że wyrok tylko ustalający istnienie stosunku prawnego nie zapewni powodowi ostatecznej ochrony prawnej, ponieważ nie jest, w przeciwieństwie do wyroków zasądających, wykonalny na drodze egzekucji sądowej (orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 13 kwietnia 1965r, II CR 266/64, orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2002r, IV CKN 1519/00, wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 5 kwietnia 2007r, III AUa 1518/2005).

Zgodnie z treścią art. 31 ust. 2 ustawy o księgach wieczystych i hipotece – „wpis potrzebny do usunięcia niezgodności między treścią księgi wieczystej a rzeczywistym stanem prawnym może nastąpić, gdy niezgodność będzie wykazana orzeczeniem sądu lub innymi odpowiednimi dokumentami”. Treść powyższego przepisu nie wskazuje jakiego rodzaju rozstrzygnięcie sądu stanowi podstawę do zmiany wpisu w księgach wieczystych niezgodnego z rzeczywistym stanem prawnym, a tym bardziej nie wskazuje, aby jedyne rodzaju orzeczeniem mogącym wywołać zmianę niezgodnego z rzeczywistym stanem prawnym wpisu był wyrok wydany na gruncie art. 10 u.k.w.h. Przepis ten wymaga wyłącznie orzeczenia, którym niezgodność jest wykazana.

W realiach niniejszej sprawy trudno oczywiście zakładać, aby wyrok ustalający, że powódki A. W. i M. W. (1) posiadają udziały we współwłasności działki gruntu położonej w C. i oznaczonej numerem ewidencyjnym (...) – w części po 1/4 każda z nich, był wystarczający do uczynienia stosownego wpisu w księdze wieczystej prowadzonej dla tej nieruchomości przez Sąd Rejonowy w Siedlcach i oznaczonej numerem (...). Należy przypomnieć, że w powyższej księdze wieczystej jako współwłaściciele nieruchomości (działki (...)) ujawnieni są pozwani: K. W. (1) w 1/4 części oraz R. W., E. P., S. M. i E. W. (1) w części po 3/16 każde z nich. Na podstawie wyroku ustalającego udziały powódek we współwłasności nieruchomości, nie sposób byłoby „dopisać” je w dziale II księgi wieczystej, ponieważ łącznie udziały współwłaścicieli przekroczyłyby jedność (100%). Koniecznym byłoby zatem wpisanie w treści księgi wieczystej ostrzeżenia o niezgodności ze stanem prawnym i zainicjowanie przez A. W. i M. W. (1) procesu opartego o treść art. 10 ustawy – o księgach wieczystych i hipotece.

Z kolei wyrok ustalający udziały powódek we współwłasności działki gruntu oznaczonej numerem ewidencyjnym (...), nie byłby podstawą do urządzenia księgi wieczystej dla tej nieruchomości. Z opisanego w sprawie stanu faktycznego wynika, że stan prawny działki (...) został uregulowany wydanym w 1977r Aktem Własności Ziemi nr (...)on. (...)(...). Z mocy samego prawa własność tej działki nabył K. W. (2) – mąż pozwanej K. W. (1) i ojciec pozostałych pozwanych. Z mocy ustawy spadek po K. W. (2) nabyli pozwani i pozostają obecnie współwłaścicielami działki (...) w udziałach wynikających z orzeczenia w przedmiocie stwierdzenia praw do spadku.

Reasumując tę część rozważań należy stwierdzić, że nie ma interesu prawnego w wytoczeniu powództwa z art. 189 kpc wówczas, gdy wyrok uwzględniający takie powództwo nie mógłby stanowić podstawy do usunięcia niezgodności treści księgi wieczystej z rzeczywisty stanem prawnym. W takim wypadku właściwym środkiem do osiągnięcia tego celu może być tylko dalej idące powództwo z art. 10 ustawy o księgach wieczystych i hipotece.

Mając na uwadze powyższą argumentację należy stwierdzić, że z powodu braku interesu prawnego roszczenie powódek w części, w której domagały się ustalenia, że przysługują im udziały wynoszące po 1/4 części we współwłasności nieruchomości składającej się z działki gruntu oznaczonej numerem 396/1, podlegało oddaleniu.

Stosownie do regulacji zawartej w treści art. 6 kc – ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Co prawda, zgodnie z art. 232 kpc, Sąd ma prawo dopuścić dowód nie wskazany przez stronę, nie oznacza to jednak, że Sąd winien z urzędu dochodzić prawdziwości twierdzeń stron i "poszukiwać" dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. W związku z tym, że powódki nie przedstawiły w sprawie jakichkolwiek dowodów, że przysługują im udziały we współwłasności działek

gruntu położonych w miejscowości C. i oznaczonych numerami ewidencyjnymi (...), ich twierdzenia w tej części musiały zostać uznane za gołosłowne i całkowicie niewiarygodne.

Aktem Własności Ziemi ((...).on. (...).(…)) Naczelnik Gminy S. stwierdził, że z mocy samego prawa K. W. (2) nabył własność gospodarstwa rolnego składającego się z działki gruntu położonej w miejscowości C. i oznaczonej numerem ewidencyjnym (...). Nabycie nastąpiło nieodpłatnie, z dniem 4 listopada 1971r, na podstawie przepisów ustawy z dnia 26 października 1971r – o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych. W sprawie brak jakichkolwiek dowodów, aby powyższy akt własności ziemi został zmieniony bądź uchylony w trybie administracyjnym. Dlatego też nie ma podstaw do ustalenia, że powódkom przysługują udziały we współwłasności tej działki.

Równie oczywisty i niewątpliwy, tak jak ma to miejsce w przypadku działki (...), jest stan prawny nieruchomości składającej się z działki gruntu położonej w C. i oznaczonej numerem ewidencyjnym (...). Wnika on z działu II księgi wieczystej prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Siedlcach i oznaczonej numerem (...).

Mając na uwadze powyższą argumentację należy stwierdzić, że powódki nie mają żadnego tytułu prawnego do działek gruntu położonych w miejscowości C. i oznaczonych numerami ewidencyjnymi (...). Wobec tego niezasadne było również ich roszczenie windykacyjne o nakazanie pozwanym wydania powódkom części przedmiotowych nieruchomości (części domu i terenu wokół domu). Z mocy prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach, wydanego w dniu 24 stycznia 2012r w sprawie I C 550/10, to powódki A. W. i M. W. (1) zostały zobowiązane do opuszczenia i opróżnienia lokalu mieszkalnego znajdującego się w budynku, położonym w C. na działkach (...). W kontekście wytoczonego w 1993r przez K. W. (2) powództwa eksmisyjnego przeciwko A. W. i M. W. (1), a nadto opisanego powyżej prawomocnego wyroku eksmisyjnego, który zapadł przeciwko obu powódkom, nie sposób odpowiedzialnie twierdzić o upływie na rzecz powódek terminu zasiedzenia, który mógłby skutkować nabyciem udziałów we współwłasności przedmiotowych nieruchomości.

Z uwagi na powyższą argumentację, Sąd na podstawie art. 189 kpc i art. 222 par. 1 kc orzekł jak w wyroku. Mając na uwadze trudną sytuację majątkową obu powódek, która została potwierdzona złożonymi do akt sprawy oświadczeniami o stanie majątku (powódki utrzymują się jedynie z emerytury pobieranej przez A. W. w kwocie przeszło 600 zł), Sąd na podstawie art. 102 kpc odstąpił od obciążania powódek kosztami procesu.